

[Landbrugsministeren]

Frem mod 1990 må det forventes, at landbrugsudgifternes andel af EF-budgettet vil blive mindsket, og realpriserne for landbrugsproduktionen vil falde, især for varer i overskud.

Der er derfor en risiko for, at landbrugets indkomster fortsat bliver klemte, medmindre det danske omkostningsniveau holdes nede. For nogle produkter i stort overskud kan selv en meget stram prispolitik ikke reducere produktionen hurtigt nok. Dette gælder mælkeområdet, hvor der som en overgangsløsning antagelig vil blive lagt loft over produktionen.

9. Selv med ændringer i politikken vil dansk landbrugs produktionsmønster næppe undergå drastiske ændringer inden 1990. Der kan dog forudses mærkbare ændringer i strukturforholdene og i den anvendte teknologi, men hovedprodukterne vil også i 1990 være kød og mælk.

I den tilspidsede markedssituation bliver markedsføringsindsatsen af stigende vigtighed. Det gælder ikke alene priserne på produkterne, men også evnen til at finde, udvikle og fastholde delmarkeder og frembringe nye produkter. Her er en øget indsats fra de danske eksportører vigtig.

10. Udsigterne for svinekødsproduktionen, der udgør omkring 30 pct. af landbrugets produktionsværdi, er forholdsvis gunstige. Det skyldes, at effektiviteten i den ekspansive del af dansk produktion er ved at nå op blandt de bedste i EF, om end der stadig kan ske forbedringer. Danmark har også fordel af en høj sundhedsmæssig status, der giver adgang til aflastende eksport til visse højpris-markeder uden for EF.

EFs markedsordning for svinekød er ud fra et budgetmæssigt synspunkt relativt billig, idet der stort set er ligevægt imellem produktion og afsætning. Det er derfor begrænset, hvad der ville kunne opnås af besparelser på dette område. Samtidig må det dog understreges, at det for Danmark er af afgørende betydning, at udgiften til eksportrestitutioner (som er den største post) opretholdes, den store tredjelands eksport taget i betragtning. På den anden side kan det frygtes, at med mængdemæssige begrænsninger i andre produktionsgrene vil flere landmænd i fremtiden

omstille sig til svinekødsproduktion og bevrikke pres mod priserne.

Vurderet ud fra de senere års erfaringer kan der forventes en stigning i sobestanden på 1-1½ pct. pr. år, hvilket vil føre til en årlig stigning på 2-2½ pct. i svinekødsproduktionen eller slagtning af 17-18 millioner svin i 1990 mod godt 15 millioner i 1983.

Den stigende produktion skal afsættes i direkte og hård konkurrence. Dette forudsætter øget effektivitet i alle led i produktion og markedsføring.

11. Kvægbrugssektoren repræsenterer ca. 37 pct. af værdien af landbrugets produktion. ⅔ heraf udgøres af mælk, resten af oksekød.

Udsigterne for denne sektor vil blive stærkt influeret af EFs politik på mejeriområdet. Forudsat kvotering vil mælkeproduktionen generelt skulle reduceres 5-6 pct. næste år. Derefter er det nok mest realistisk at vente, at produktionen vil være stabil til svagt faldende i resten af tiåret.

Med en effektivitetsfremgang i mælkeproduktionen på 1-1½ pct. pr. år må der påregnes et tilsvarende fald i antallet af malkekøer (fra ca. 1.000.000 i 1982 til 900.000 i 1990). Oksekødsproduktionen må i takt hermed forventes at blive svagt faldende.

Afsætningsituationen for mælkeproduktionen er og forventes fortsat at være stærkt konkurrencepræget. Fra dansk side har man kun i begrænset omfang udnyttet interventionsmekanismerne, men i større omfang solgt på markedet. På baggrund af den store afhængighed af tredjelandsmarkeder vil det kræve en ekstra markedsføringsindsats at udvide afsætningen i EF-landene. Udviklingen af nye produkter vil være en vigtig opgave.

12. På planteområdet foregår der en betydelig omlægning til vinterafgrøder med øget kornudbytte til følge, og der må regnes med stigende overskud af korn i Danmark frem til 1990.

Med en målsætning om at formindske forskellen mellem kornpriserne i EF og på verdensmarkedet og dermed relativt faldende kornpriser vil der muligvis blive frigjort mindre produktive arealer til alternativ anvendelse. Det samlede landbrugsareal vil næppe ændre sig væsentligt i perioden frem til 1990. Med begrænsninger i kvægholdet kunne det